

การศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รัชชนนท์ สะโสมสูงเนิน

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

อีเมลของผู้ประพันธ์บทความ: ratchanons@g.swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 157 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie และ Morgan และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ค่า IOC 0.67 - 1.00) และทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงจำนวน 30 คน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคไม่น้อยกว่า 0.70 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลปลายเปิดด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่านิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยจุดแข็งที่เด่นชัดคือคุณภาพและความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน รวมถึงการพัฒนาความรู้ในสาขาวิชา อย่างไรก็ตาม พบประเด็นที่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในมิติที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าของหลักสูตรนานาชาติและบริการสนับสนุนบางด้าน เช่น โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยน/โครงการต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.33$) และความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.29) ข้อมูลเชิงคุณภาพจากคำถามปลายเปิดสะท้อนข้อเสนอแนะสำคัญ ได้แก่ การปรับปรุงความทันสมัยและความประยุกต์ใช้ได้จริงของเนื้อหารายวิชา การยกระดับประสบการณ์นานาชาติให้เห็นผลเป็นรูปธรรม การเพิ่มทรัพยากรและพื้นที่ส่วนกลาง ตลอดจนการพัฒนาระบบสนับสนุนและการสื่อสารเชิงระบบเพื่อยกระดับประสบการณ์ผู้เรียน

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ; ประสบการณ์ผู้เรียน; หลักสูตรนานาชาติ; เศรษฐศาสตร์; การพัฒนาหลักสูตร; คุณภาพการศึกษา; การประเมินหลักสูตร

A Study on Student Satisfaction towards the Bachelor of Economics (International Program) at the Faculty of Economics of Srinakharinwirot University, Thailand

Ratchanon Samosungnoen

Faculty of Economics, Srinakharinwirot University, Wattana, Bangkok 10110, Thailand

Corresponding author's e-mail: ratchanons@swu.ac.th

Abstract

This research aimed to investigate undergraduate students' satisfaction towards the Bachelor of Economics (International Program) at the Faculty of Economics, Srinakharinwirot University. A survey research design was employed. The sample consisted of 157 undergraduate students (Years 1 - 4), selected using simple random sampling based on Krejcie and Morgan's sample size table. The research instrument was a questionnaire validated by three experts (IOC = 0.67 - 1.00) and pilot-tested with 30 participants, yielding Cronbach's alpha coefficients of no less than 0.70. Data were analyzed using descriptive statistics (mean and standard deviation). Open-ended responses were analyzed using content analysis. The findings indicated that overall student satisfaction with the program was at a high level, with major strengths related to faculty quality and subject-specific knowledge development. However, moderate satisfaction was found in several areas linked to international-program value and support services, such as opportunities for student exchange/overseas programs ($\bar{X} = 3.33$) and the readiness of technology and facilities ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.29). Qualitative findings highlighted actionable suggestions, including enhancing course practicality and up-to-date content, strengthening tangible international exposure, improving facilities and common learning spaces, and upgrading administrative support and communication systems.

Keywords: Student Satisfaction; Student Experience; International Program; Economics; Program Development; Educational Quality; Curriculum Evaluation

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทโลกที่เปลี่ยนไป การพลิกผันทางเทคโนโลยี (Disruptive Technology) และผลกระทบจากวิกฤตโควิด-19 ได้สร้างความท้าทายต่อระบบการศึกษาในทุกระดับ (World Economic Forum, 2020) โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะที่ตรงกับความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve และ New S-Curve) รวมถึงความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของโลกการทำงานยุคใหม่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์อย่างมีคุณภาพ และมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม ภายใต้พันธกิจดังกล่าวคณะเศรษฐศาสตร์ได้จัดตั้งหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2559 ภายหลังจากที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้เปลี่ยนชื่อ “สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ” เป็น “คณะเศรษฐศาสตร์” เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีเอกภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ต่อมาในปี พ.ศ. 2568 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และดำเนินการใช้หลักสูตรปรับปรุงในปี พ.ศ. 2569 เพื่อพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวโน้มของตลาดแรงงานโลกและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2564)

ภายใต้บริบทการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานโลก การประเมินความพึงพอใจและประสบการณ์ผู้เรียนเป็นข้อมูลสำคัญในการสะท้อนคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จุดแข็ง และประเด็นที่ต้องพัฒนาในระดับหลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรนานาชาติที่มีองค์ประกอบด้านบริการสนับสนุนและทรัพยากรการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญต่อประสบการณ์ของนิสิต ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งสำรวจความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรในหลายมิติ และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติจากคำถามปลายเปิดเพื่อใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่านักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาในมิติที่คล้ายคลึงกัน เช่น มัทนา โทบุรินทร์ และคณะ (2565) ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตมีความพึงพอใจในระดับปานกลางถึงสูง โดยเฉพาะด้านคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนและการสนับสนุนทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะให้ปรับเนื้อหาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มตลาดแรงงานและเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลและการตลาดออนไลน์ ในทำนองเดียวกัน กานต์ศิวกร คำวิเศษธนธรรณ (2564) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่าความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านอาจารย์ผู้สอนและการให้คำปรึกษา แต่ยังมีข้อเสนอให้เพิ่มการเรียนรู้ภาคปฏิบัติและการใช้เทคนิคการสอนแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มุ่งเน้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น นฤตล คงทน (2560) ได้ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาโทในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 181 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในรายวิชาทฤษฎีและรายวิชาวิจัย ขณะที่ระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกหมวดวิชา สะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างความคาดหวังและประสบการณ์ที่ได้รับจริง งานวิจัยยังเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะของรายวิชา เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือและ

การพัฒนากระบวนการคิด เพื่อยกระดับความพึงพอใจและตอบสนองความคาดหวังของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น Thin et al. (2024) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการบริการทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยพิจารณาคุณภาพบริการ 6 ด้าน ได้แก่ อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 464 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากใน 3 ด้านหลัก คือ คุณภาพของอาจารย์ หลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน โดยคุณภาพของอาจารย์เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจมากที่สุด ขณะที่ด้านบุคลากรสายสนับสนุน กิจกรรมเสริม และบางด้านของโครงสร้างพื้นฐานยังมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง งานวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การยกระดับคุณภาพบริการทางการศึกษาที่ครอบคลุมทั้งมิติทางวิชาการและการสนับสนุนผู้เรียนมีบทบาทสำคัญต่อความพึงพอใจของนักศึกษา และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการหลักสูตรและสถาบันอุดมศึกษาอย่างยั่งยืน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าความพึงพอใจของนิสิตเป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญ เพราะประเด็นดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) เพื่อใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ผู้เรียนยุคใหม่อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระเบียบวิธีวิจัย

งานศึกษาชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตโดยอ้างอิงจากประสบการณ์ที่ได้รับ (Student Experience Survey: SES) (Department of Education, Skills and Employment, 2022) มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรนี้ ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริง ตลอดจนดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า ค่า IOC ของข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.67 - 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับเหมาะสม จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่า ไม่น้อยกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดี สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงได้ (Cronbach, 1951) การวัดผลและการวิเคราะห์ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะดำเนินการโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมการวิจัย และเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่สามารถสะท้อนสภาพจริงของนิสิตในแต่ละชั้นปีได้อย่างชัดเจน

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) โดยไม่นับรวมนิสิตแลกเปลี่ยนภายใต้โครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศหรือนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนสมทบจากต่างสถาบัน จำนวนทั้งสิ้น 264 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2568)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) โดยไม่นับรวมนิสิตแลกเปลี่ยนภายใต้โครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศหรือนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนสมทบจากต่างสถาบัน โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการเปรียบเทียบตารางการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมเปรียบเทียบกับตารางดังกล่าว โดยพิจารณาจากขนาดของประชากร (N) และให้ขนาดตัวอย่าง (S) ที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นสูง สำหรับประชากร 264 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคำนวณได้ดังนี้

$$S = \frac{Z^2 \cdot P \cdot (1 - P) \cdot N}{e^2 \cdot (N - 1) + Z^2 \cdot P \cdot (1 - P)}$$

โดยที่

$Z = 1.96$ (ค่าความเชื่อมั่น 95%)

$P = 0.5$ (ค่าความแปรปรวนสูงสุด)

$e = 0.05$ (ค่าความคลาดเคลื่อน 5%)

$N = 264$ (ขนาดประชากร)

เมื่อแทนค่าลงในสมการ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมเท่ากับ 157 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสถูกเลือกอย่างเท่าเทียมกัน และสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างเหมาะสม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือเชิงปริมาณ และ เครื่องมือเชิงคุณภาพ ซึ่งออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) ซึ่งจัดทำขึ้นโดยผู้วิจัยและผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และครอบคลุมประเด็นสำคัญของการวิจัย แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2: ความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ (5-point Likert Scale) ตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุด เพื่อวัดระดับความคิดเห็นในแต่ละด้าน เช่น ด้านเนื้อหาหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการสนับสนุนนิสิต และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ส่วนที่ 3: คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะ หรือสิ่งที่นิสิตต้องการให้หลักสูตรปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเปิดกว้างมากขึ้น

เครื่องมือเชิงคุณภาพ

ในการศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือเชิงคุณภาพที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Documentary Study) และการรวบรวมข้อมูลจากรายงานและฐานข้อมูลภายในของคณะเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพหลักสูตรในระดับสถาบันและระดับคณะ โดยเฉพาะข้อมูลจากระบบการประเมินคุณภาพการศึกษา EdPEx (Education Criteria for Performance Excellence) และ กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับนานาชาติ AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณเก็บรวบรวมผ่านแบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00) และผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคไม่น้อยกว่า 0.70 ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพเหมาะสม

กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 157 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie และ Morgan ให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรทั้งหมด 264 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีให้ใกล้เคียงกับสัดส่วนของประชากรจริง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถสะท้อนลักษณะของนิสิตในแต่ละระดับชั้นได้อย่างเหมาะสม

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์ของคณะ เช่น LINE และอีเมล พร้อมคำชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย การขอความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัย และการรักษาความลับของข้อมูล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Documentary Study) และฐานข้อมูลภายในของคณะเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพหลักสูตรทั้งในระดับสถาบันและระดับนานาชาติ ได้แก่ รายงานการประเมินตนเองของหลักสูตร (Self-Assessment Report: SAR) รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ EdPEx กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาของ AUN-QA เอกสารยุทธศาสตร์ของคณะ รายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนิสิต และฐานข้อมูลระบบบริหารจัดการคุณภาพของมหาวิทยาลัย

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสองส่วนดำเนินการระหว่างวันที่ 16 มิถุนายน ถึง 30 ตุลาคม พ.ศ. 2568 โดยผู้วิจัยดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเตรียมเครื่องมือ การเผยแพร่ การติดตาม และการตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักจริยธรรมการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยขอความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลและรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลในทุกขั้นตอน

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจากการกรอกซ้ำหรือการตอบไม่ครบถ้วน จากนั้นได้ดำเนินการเข้ารหัสข้อมูล (Data Coding) เพื่อจัดเตรียมให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อการวิเคราะห์เชิงสถิติ ข้อมูลจากแบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) ถูกนำออกมาในรูปแบบไฟล์ตารางข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical

Package for the Social Sciences) เวอร์ชัน 28 โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งก่อนการวิเคราะห์

ในส่วนของ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ รายงานการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามเกณฑ์ EdPEX และ AUN-QA รวมถึง รายงานผลสำรวจความพึงพอใจที่ คณะเศรษฐศาสตร์จัดทำ เพื่อใช้ประกอบการตีความผลการวิจัยเชิงปริมาณ ข้อมูลเหล่านี้ได้รับการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมุ่งเน้นการสกัดประเด็นหลัก (Themes) ที่สะท้อนถึงระดับความพึงพอใจ และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ จากทั้งสองส่วนมาสังเคราะห์ร่วมกันในลักษณะการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล (Data Triangulation) เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความลึกของการวิเคราะห์เชิงวิชาการ

ผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) จำนวน 157 คน (ตัวอย่างตามการคำนวณ) ซึ่งครอบคลุมนิสิตทั้ง 4 ชั้นปี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) เพื่ออธิบายระดับความพึงพอใจทั้งภาพรวมและแยกตามมิติของหลักสูตร ได้แก่ (1) การพัฒนาทักษะ (Skill Development) (2) การมีส่วนร่วมของนิสิต (Learner Engagement) (3) คุณภาพการสอน (Teaching Quality) (4) การสนับสนุนนิสิต (Student Support) และ (5) ทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resources)

ตารางที่ 1 การพัฒนาทักษะ (Skill Development)

ลำดับ	ทักษะที่ได้รับการพัฒนา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1	ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.08	0.82	มาก	1
2	ความรู้ในสาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษา	4.08	0.77	มาก	1
3	ความมั่นใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.88	1.04	มาก	3
4	ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์	3.84	0.99	มาก	4
5	ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	3.65	0.99	มาก	5
6	การพัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน	3.65	0.99	มาก	5
7	ทักษะการพูดเพื่อสื่อสาร	3.58	1.11	มาก	7
8	ทักษะการเขียนเพื่อสื่อสาร	3.54	1.06	มาก	8
รวม		3.79	0.55	มาก	

ที่มา: จากการสำรวจและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 ชี้ให้เห็นว่า นิสิตรับรู้ว่าคุณภาพได้รับการพัฒนาทักษะในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะที่ได้รับการพัฒนาสูงสุด 2 อันดับแรก คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.82) และ ความรู้ในสาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษา ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.77) แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรประสบความสำเร็จอย่างสูงในการสร้างความเชี่ยวชาญทางวิชาการ และการส่งเสริมทักษะทางสังคมที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในระดับต่ำ

(S.D. ต่ำกว่า 1.00 ในหลายรายการ) บ่งชี้ว่าการรับรู้ของนิสิตมีความสอดคล้องกัน ในขณะเดียวกันทักษะด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการเขียนเพื่อสื่อสาร ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 1.06) และทักษะการพูดเพื่อสื่อสาร ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 1.11) แม้จะยังอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะด้านอื่น ๆ ซึ่งหมายความว่าทักษะเหล่านี้เป็นจุดที่ควรให้ความสำคัญและปรับปรุง เพื่อให้นิสิตของหลักสูตรนานาชาติมีความพร้อมด้านการสื่อสารตามมาตรฐานสากล

ตารางที่ 2 การมีส่วนร่วมของนิสิต (Learner Engagement)

ลำดับ	รายการการมีส่วนร่วม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1	มีโอกาสนในการให้ข้อเสนอแนะต่อหลักสูตร	3.83	1.10	มาก	1
2	มีโอกาสนในการแสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน	3.83	1.09	มาก	1
3	มีปฏิสัมพันธ์กับนิสิตที่แตกต่างภูมิหลัง	3.83	1.05	มาก	1
4	เข้าร่วมการอภิปรายในการเรียน/กิจกรรม (ออนไลน์และออนไซต์)	3.75	1.07	มาก	4
5	มีโอกาสนในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา/อาชีพ	3.75	1.07	มาก	4
6	มีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนนอกเหนือจากเวลาเรียน	3.50	1.25	ปานกลาง	6
7	มีโอกาสนในการทำงานร่วมกับนิสิตในชั้นปีอื่น	3.33	1.29	ปานกลาง	7
รวม		3.69	0.86	มาก	

ที่มา: จากการสำรวจและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

นิสิตมีระดับการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.86) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อหลักสูตร ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 1.10) และการเข้าร่วมการอภิปราย ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 1.07) ซึ่งสะท้อนถึงการเปิดกว้างของหลักสูตรต่อการรับฟังความคิดเห็นของนิสิต อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง คือ โอกาสนในการทำงานร่วมกับนิสิตในชั้นปีอื่น ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.29) และปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนนอกเหนือจากเวลาเรียน ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 1.25) ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรได้รับการปรับปรุงเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์แบบรุ่นพี่รุ่นน้องและสร้างความใกล้ชิดระหว่างอาจารย์และนิสิตนอกบริบทของห้องเรียน

ตารางที่ 3 คุณภาพการสอน (Teaching Quality)

ลำดับ	ด้านความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1	ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของอาจารย์	3.96	0.88	มาก	1
2	ความเหมาะสมของเนื้อหาในหลักสูตร	3.83	0.99	มาก	2
3	ความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ผู้สอน	3.75	1.07	มาก	3
4	การดำเนินการและบริการทางด้านธุรการ/วิชาการ	3.75	1.07	มาก	3
5	การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลสำคัญ	3.71	1.00	มาก	5
6	ความทันสมัยของหลักสูตร	3.67	1.02	มาก	6
7	การให้คำปรึกษาทางวิชาการ	3.63	1.05	มาก	7
8	โอกาสนในการฝึกงานและช่องทางการทำงาน	3.46	1.17	ปานกลาง	8
9	ความหลากหลายของรายวิชาเลือก	3.42	1.29	ปานกลาง	9
รวม		3.69	10.6	มาก	

ที่มา: จากการสำรวจและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

นิสิตมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.80) โดยมีรายการที่ได้รับ ความพึงพอใจสูงสุด คือ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.88) ซึ่งเป็นจุดแข็ง ที่สำคัญของหลักสูตร อย่างไรก็ตาม พบรายการที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 อันดับ คือ ความหลากหลายของรายวิชาเลือก ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.29) การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.29) และ โอกาสในการฝึกงานและช่องทางการทำงาน ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 1.17) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงใน 3 รายการนี้ (S.D. อยู่ระหว่าง 1.17 - 1.29) แสดงให้เห็นว่าความรู้สึกของนิสิตต่อ ด้านเหล่านี้มีความแตกต่างกันสูง (บางส่วนพอใจมากที่สุด ในขณะที่บางส่วนไม่พอใจเลย) ซึ่งสะท้อนว่าการเข้าถึงหรือ คุณภาพของบริการในด้านเหล่านี้อาจยังไม่มีควมสม่ำเสมอเพียงพอ หรือยังไม่ตอบโจทย์ความพึงพอใจของนิสิต ทุกคนได้เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและโอกาสทางอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อ การตัดสินใจเข้าศึกษาในหลักสูตรนานาชาติที่มีค่าใช้จ่ายสูง

ตารางที่ 4 การสนับสนุนนิสิต (Student Support)

ลำดับ	รายการประสบการณ์/การพัฒนา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1	มีการเตรียมพร้อมด้านเนื้อหาเพื่อใช้ศึกษาเล่าเรียนภายในหลักสูตร	3.96	0.94	มาก	1
2	ได้รับข้อมูลและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเรียน	3.88	1.05	มาก	2
3	การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปอย่างยุติธรรม	3.79	1.03	มาก	3
4	โครงการ/กิจกรรมต่างๆ ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมและภาวะผู้นำ	3.54	1.14	ปานกลาง	4
5	อาจารย์ผู้สอนให้ความสนใจกับการเรียนรู้ของนิสิตแต่ละคน	3.50	1.15	ปานกลาง	5
6	โอกาสในการเรียนรู้นอกสถานที่/กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.46	1.17	ปานกลาง	6
7	มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย	3.42	1.25	ปานกลาง	7
8	มีโอกาสนำเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนนิสิต/โครงการต่างประเทศ	3.33	1.34	ปานกลาง	8
รวม		3.61	0.86	มาก	

ที่มา: จากการสำรวจและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

โดยภาพรวมนิสิตมีประสบการณ์หรือการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.86) อย่างไรก็ตาม พบความหลากหลายของค่าเฉลี่ยระหว่างรายการอย่างชัดเจน รายการที่นิสิตมี ประสบการณ์สูงสุด คือ การเตรียมพร้อมด้านเนื้อหาเพื่อใช้ศึกษาเล่าเรียนภายในหลักสูตร ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.94) และการได้รับข้อมูลและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการเรียน ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 1.05) รวมถึง การประเมินผล การเรียนการสอนที่เป็นไปอย่างยุติธรรม ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 1.03) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าด้านการจัดการเรียนการสอน และหลักเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับที่น่าพอใจ ในทางกลับกัน รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนนิสิต/โครงการต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.34) ความรู้สึกเป็น ส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.25) และโอกาสในการเรียนรู้นอกสถานที่หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร ($\bar{x} = 3.46$, S.D. = 1.17) ซึ่งเป็นสัญญาณที่ชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรควรเพิ่มความหลากหลายและโอกาสในการสร้าง ประสบการณ์นอกห้องเรียน รวมถึงการส่งเสริมความรู้สึกผูกพันกับมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน หลักสูตรนานาชาติที่ควรมีโอกาสแลกเปลี่ยนสูง

ตารางที่ 5 ทรัพยากรการเรียนรู้ (Learning Resources)

ลำดับ	ด้านความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1	ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.42	1.29	ปานกลาง	1
	รวม	3.42	1.29	ปานกลาง	1

ที่มา: จากการสำรวจและวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ดังแสดงในตารางที่ 5 พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อ ความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.29) ซึ่งสะท้อนว่า นิสิตมีการรับรู้ต่อคุณภาพและความพร้อมของทรัพยากรการเรียนรู้ในระดับที่ยังไม่สม่ำเสมอ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ค่อนข้างสูงบ่งชี้ว่าความคิดเห็นของนิสิตมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยบางส่วนอาจมีความพึงพอใจในระดับสูง ในขณะที่บางส่วนอาจยังไม่พึงพอใจต่อความเพียงพอหรือคุณภาพของเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้สนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่หลักสูตรควรพิจารณาปรับปรุงและยกระดับทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อยกระดับประสบการณ์เรียนรู้ของนิสิต โดยเฉพาะในบริบทของหลักสูตรนานาชาติที่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูงเพื่อสนับสนุนประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

โดยสรุปแล้วผลการสำรวจความพึงพอใจต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจในด้านการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61 - 3.79$) โดยมีจุดแข็งที่ชัดเจน คือ คุณภาพและความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน และการพัฒนา ความรู้ในสาขาวิชา ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม หลักสูตรเผชิญกับประเด็นเร่งด่วนที่ต้องปรับปรุงเนื่องจากมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุดในหลายด้าน ได้แก่ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยน/โครงการต่างประเทศ และ การทำงานร่วมกับนิสิตชั้นปีอื่น รวมถึง ความหลากหลายของรายวิชาเลือก และการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก สะท้อนให้เห็นว่าประสบการณ์ที่หลักสูตรมอบให้ยังไม่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของนิสิตได้ โดยเฉพาะความไม่พอใจต่อโครงสร้างพื้นฐานและค่าเทอมที่สูงเกินจริง (ตามข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพ) ที่อาจบั่นทอนความพึงพอใจในด้านบวกของอาจารย์ได้นอกจากนี้ คณะที่ต่ำในทักษะการสื่อสาร (การเขียน/การพูด) ยังชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการบูรณาการทักษะเหล่านี้ในรายวิชาหลักเพื่อยกระดับบัณฑิตสู่มาตรฐานสากล ดังนั้น หลักสูตรจึงควรให้ความสำคัญกับการยกระดับบริการสนับสนุนและโอกาสทางสากลอย่างเร่งด่วน โดยมีข้อเสนอแนะหลักคือ การเพิ่มโอกาสและทุนสนับสนุนการแลกเปลี่ยน การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และจัดสรรพื้นที่เรียนรู้เฉพาะ (Exclusive Study/Common Room) เพื่อให้สอดคล้องกับค่าเล่าเรียน การทบทวนและเปิดรายวิชาเลือกที่ทันสมัย (เช่น FinTech, Big Data) และการ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันข้ามชั้นปี (Mentorship Program) เพื่อแก้ไขปัญหาความพึงพอใจที่ค้างคาและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของหลักสูตรในระยะยาว

จากการวิเคราะห์เนื้อหาของคำตอบปลายเปิดหัวข้อ “นิสิตคิดว่าหลักสูตรควรปรับปรุงในด้านใดมากที่สุด” พบประเด็นข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติที่ปรากฏซ้ำ ได้แก่ (1) การปรับปรุงความทันสมัยและความประยุกต์ใช้ได้จริงของเนื้อหาการเรียนการสอนและรายวิชา (2) การยกระดับประสบการณ์และกิจกรรมที่สะท้อนความเป็นนานาชาติให้เห็นผลเป็นรูปธรรม (3) การเพิ่มทรัพยากรการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก และพื้นที่ส่วนกลางให้เพียงพอต่อการใช้งาน (4) การปรับปรุงระบบสนับสนุนนิสิตและการสื่อสาร/การบริหารจัดการเชิงระบบ (เช่น ตารางสอบ การประสานงาน และการให้บริการ) และ (5) การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผลเชิงคุณภาพดังกล่าวใช้เพื่อเสริมการตีความผลเชิงปริมาณและนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงระบบในการพัฒนาหลักสูตร

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่ได้นี้ให้ภาพที่ชัดเจนของหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) โดยมีการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

การคงไว้ซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการและการจัดการชั้นเรียน

ผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่าคุณภาพทางวิชาการเป็นจุดแข็งหลักของหลักสูตร โดยคะแนนความรู้ของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.96$) และการพัฒนาความรู้ในสาขาวิชา ($\bar{x} = 4.08$) อยู่ในระดับสูงสุด บ่งชี้ว่าหลักสูตรประสบความสำเร็จในการออกแบบและส่งเสริมเนื้อหาทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นไปตามมาตรฐานและมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alotaibi et al. (2024) ที่ศึกษาความพึงพอใจและประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเกษตรศาสตร์ของซาอุดีอาระเบีย และพบว่าคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนและความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการเป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดเช่นกัน อย่างไรก็ตามการศึกษาดังกล่าวยังชี้ประเด็นสำคัญว่า แม้มติวิชาการจะเป็นจุดแข็ง แต่ความพึงพอใจโดยรวมจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญหากสถาบันขาดบริการสนับสนุนและโอกาสเชิงปฏิบัติที่เพียงพอ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนแนวโน้มเดียวกัน กล่าวคือ แม้มติคุณภาพอาจารย์จะสูง แต่มติที่เกี่ยวข้องกับบริการสนับสนุนและโอกาสนานาชาติกลับอยู่เพียงระดับปานกลาง (เช่น $\bar{x} = 3.33$ ในด้านโอกาสแลกเปลี่ยน) เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นอาจอธิบายได้จากบริบทของหลักสูตรที่ยังอยู่ในช่วงพัฒนา โดยทรัพยากรส่วนใหญ่ถูกจัดสรรไปที่แกนวิชาการ (อาจารย์/เนื้อหา) เป็นลำดับแรก ขณะที่โครงสร้างพื้นฐานด้านบริการสนับสนุนและเครือข่ายนานาชาติยังต้องใช้เวลาและงบประมาณเพิ่มเติมในการพัฒนาให้ทัดเทียม ดังนั้นความสำเร็จด้านวิชาการเพียงอย่างเดียวจึงอาจไม่เพียงพอต่อการรักษาความพึงพอใจโดยรวม หากมิติอื่น ๆ ไม่ได้รับการพัฒนาควบคู่กัน (Alotaibi et al., 2024)

ประเด็นท้าทายของหลักสูตรนานาชาติและบริการสนับสนุน

ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดล้วนเกี่ยวข้องกับมิติของการเป็นหลักสูตรนานาชาติและบริการสนับสนุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่นิสิตยอมจ่ายค่าเล่าเรียนสูงกว่าหลักสูตรปกติ โดยเฉพาะโอกาสในการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน/โครงการต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.33$) และความหลากหลายของรายวิชาเลือก ($\bar{x} = 3.46$) สะท้อนว่าหลักสูตรยังไม่สามารถมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปิดกว้างระดับโลกได้อย่างเต็มที่ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานของ Liu and Li (2025) ที่ศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านความเป็นนานาชาติต่อความพึงพอใจของนักศึกษาและพบว่า ปัจจัยด้านความเป็นนานาชาติมีผลกระทบแบบไม่สมมาตร (Asymmetric Effects) ต่อความพึงพอใจ กล่าวคือ เมื่อปัจจัยเหล่านี้ขาด หรือต่ำกว่าที่ผู้เรียนรับรู้ว่าจะส่งผลเชิงลบต่อความพึงพอใจอย่างรุนแรงกว่าผลเชิงบวกที่เกิดจากการเพิ่มปัจจัยเหล่านั้นในปริมาณเท่ากัน ซึ่งหมายความว่าโอกาสแลกเปลี่ยนและกิจกรรมนานาชาติไม่ได้เป็นเพียงส่วนเสริม แต่เป็นปัจจัยพื้นฐาน (Basic Factor) ที่นิสิตในหลักสูตรนานาชาติถือว่าต้องมี หากขาดไปอาจจะกระทบต่อความพึงพอใจโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดของหลักสูตร (โอกาสแลกเปลี่ยน $\bar{x} = 3.33$ และรายวิชาเลือก $\bar{x} = 3.46$) ล้วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านความเป็นนานาชาติที่ Liu and Li (2025) ระบุว่ามียุทธพลเชิงลบสูงเมื่อขาดหาย ในทางปฏิบัติ นิสิตจ่ายค่าเล่าเรียนสูงกว่าหลักสูตรปกติเพราะคาดว่าจะได้รับประสบการณ์นานาชาติที่แตกต่างอย่างชัดเจน แต่เมื่อสิ่งที่ได้รับจริงไม่แตกต่าง (ดังข้อมูลเชิงคุณภาพที่นิสิตระบุว่า "เหมือนภาคไทยทุกอย่าง แค่เรียนเป็นภาษาอังกฤษ") จะยิ่งขยายความรู้สึกไม่คุ้มค่าและกระทบความพึงพอใจทุกมิติ ถึงแม้ว่ามติวิชาการจะเข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม มีจุดที่ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากงานของ Liu and Li (2025) ในส่วนของบริบทคืองานของ Liu and Li ศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่มี

จำนวนนักศึกษานานาชาติและข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศจำนวนมาก ขณะที่หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ของคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒยังอยู่ในช่วงพัฒนาเครือข่ายนานาชาติ จำนวนข้อตกลงความร่วมมือและงบประมาณทุนแลกเปลี่ยนยังมีจำกัด ส่งผลให้โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนานาชาติของ นิสิตยังไม่ทั่วถึง ความแตกต่างเชิงบริบทนี้อาจอธิบายได้ว่าเหตุใดค่าเฉลี่ยด้านโอกาสแลกเปลี่ยน จึงต่ำเป็นพิเศษในการศึกษารุ่นนี้ ($\bar{x} = 3.33$) เมื่อเทียบกับงานวิจัยในมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมด้านนานาชาติ มากกว่า ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติที่สำคัญคือหลักสูตรควรเร่งขยายข้อตกลงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย ต่างประเทศ เพิ่มทุนสนับสนุนการแลกเปลี่ยน และออกแบบกิจกรรมนานาชาติที่นิสิตทุกชั้นปีสามารถเข้าถึงได้อย่าง เท่าเทียม เพื่อยกระดับการรับรู้คุณค่าของหลักสูตรนานาชาติและรักษาความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว (Liu & Li, 2025)

ความพึงพอใจด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.46$) และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของ มหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.42$) อยู่ในระดับปานกลางทั้งคู่ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง สะท้อนว่าประสบการณ์ของ นิสิตยังไม่สม่ำเสมอ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานของ Bolatimi and Bolatimi (2025) ที่พบว่า คุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทั้งความพึงพอใจและความผูกพันต่อสถาบัน อย่างไรก็ตาม ในบริบทหลักสูตร นานาชาติ ปัญหานี้รุนแรงกว่ากรณีทั่วไป เนื่องจากนิสิตมีฐานเปรียบเทียบกับชัดเจนทั้งจากหลักสูตรนานาชาติของ สถาบันอื่นและหลักสูตรภาคปกติของสถาบันเดียวกัน ประกอบกับค่าเล่าเรียนที่สูงกว่าสร้างระดับการรับรู้สิ่งที่ควร ได้รับ (Perceived Entitlement) ที่สูงตาม เมื่อทรัพยากรที่ได้จริงไม่แตกต่างจากภาคปกติ ช่องว่างระหว่างสิ่งที่จ่าย กับสิ่งที่ได้จึงขยายใหญ่ขึ้นและส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจและความผูกพัน ดังนั้น หลักสูตรควรจัดสรรทรัพยากร เฉพาะที่สร้างความแตกต่างอย่างเป็นรูปธรรม เช่น พื้นที่เรียนรู้เฉพาะ เทคโนโลยีเฉพาะทาง และบริการสนับสนุนที่ โดดเด่น เพื่อให้สอดคล้องกับค่าเล่าเรียนและเสริมสร้างการรับรู้คุณค่าของหลักสูตร (Bolatimi & Bolatimi, 2025)

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสะท้อนแนวคิดของ Tinto (1993) ที่ชี้ว่า การคงอยู่ของนิสิตในหลักสูตร มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางสังคมและการผูกพันกับสถาบัน หากหลักสูตรไม่สามารถสร้างประสบการณ์ การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ตอบโจทยความพึงพอใจในระดับนานาชาติได้ ย่อมเพิ่มความเสี่ยงต่อการลดลงของ แรงจูงใจและความผูกพันต่อหลักสูตร สอดคล้องกับงานของ Alcoba and La-Ongsri (2024) ที่ศึกษานิสิตนานาชาติ ในประเทศไทยและพบว่า การรับรู้ของนิสิตต่อความพยายามด้านความเป็นนานาชาติของสถาบันมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับความพึงพอใจโดยรวม และเมื่อประสบการณ์จริงไม่ตอบโจทยสิ่งที่นิสิตรับรู้ว่าควรได้รับ จะส่งผลเชิงลบต่อ การรับรู้คุณค่าของสถาบัน ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยค่าเฉลี่ยด้านโอกาสแลกเปลี่ยน ($\bar{x} = 3.33$) และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.42$) อยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนว่านิสิตยังไม่รับรู้ความเป็น นานาชาติของหลักสูตรอย่างเพียงพอ อย่างไรก็ตาม จุดที่ต่างจากงานของ Alcoba and La-Ongsri (2024) คือ กลุ่ม ตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตไทยในหลักสูตรนานาชาติ ไม่ใช่ินิสิตต่างชาติ จึงมีฐานเปรียบเทียบจากหลักสูตร ภาคปกติของสถาบันเดียวกัน ทำให้ความรู้สึกไม่คุ้มค่ารุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเล่าเรียนที่สูงกว่า ดังนั้น หลักสูตร จึงควรเร่งสร้างประสบการณ์ความเป็นนานาชาติที่เป็นรูปธรรมและเข้าถึงได้ทั่วถึง เพื่อลดความเสี่ยงต่อการลดลงของ แรงจูงใจและความผูกพันต่อหลักสูตร (Alcoba & La-Ongsri, 2024)

ช่องว่างทักษะศตวรรษที่ 21 และการมีส่วนร่วมทางสังคม

แม้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นจะอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.08$) แต่ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งการเขียน และการพูด ($\bar{x} = 3.54 - 3.58$) กลับต่ำที่สุดในหมวดทักษะ ผลนี้สอดคล้องกับงานของ Karmaker and Hasan (2025) ที่พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติเป็นจุดอ่อนของบัณฑิตเมื่อเทียบกับทักษะวิชาการ แม้จะเป็น ปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จทางวิชาชีพในบริบทนานาชาติ อย่างไรก็ตาม งานของ Karmaker and Hasan ศึกษาในบริบท

บังกลาเทศซึ่งภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลักในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับบริบทไทย จึงอาจอธิบายได้ว่าแม้เรียนเป็นภาษาอังกฤษแต่สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียนไม่เอื้อต่อการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรจึงควรบูรณาการกิจกรรมฝึกทักษะสื่อสารเชิงปฏิบัติเข้าในรายวิชาหลักอย่างเป็นระบบ ในส่วนการมีส่วนร่วมทางสังคม โอกาสทำงานร่วมกับนิสิตชั้นป้อน ($\bar{x} = 3.33$) ต่ำที่สุดในทุกรายการ สะท้อนว่าหลักสูตรยังขาดกลไกสร้างเครือข่ายรุ่นพี่-รุ่นน้อง (Karmaker & Hasan, 2025) ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานของ Parmar et al. (2025) ที่พบว่า โครงการสนับสนุนเพื่อน (Peer Support) ช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ แต่จุดที่ต่าง คือ งานของ Parmar et al. (2025) ศึกษาในบริบทที่มีโปรแกรมพี่เลี้ยงอยู่แล้ว ขณะที่หลักสูตรนี้ยังไม่มีกลไกดังกล่าว จึงเป็นโอกาสสำคัญที่หลักสูตรควรพัฒนาโปรแกรมพี่เลี้ยงข้ามชั้นปี (Mentorship Program) เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายทางวิชาการและความผูกพันต่อหลักสูตร

การขาดการพัฒนาทักษะภาษาและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมข้ามวัฒนธรรมอาจสะท้อนถึงช่องว่างของสมรรถนะระดับโลก (Global Competency) ซึ่งเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการศึกษานานาชาติ (ASEAN University Network, 2022) นอกจากนี้ ความสามารถในการสื่อสารและแรงจูงใจภายในยังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ในบริบทพหุวัฒนธรรม โดยพบว่า การพัฒนาสมรรถนะระดับโลกในการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมของนิสิตให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมระดับนานาชาติ (Guo et al., 2024)

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยสะท้อนว่า หลักสูตรมีจุดแข็งด้านคุณภาพทางวิชาการ โดยนิสิตให้คะแนนสูงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.96$) และการพัฒนาความรู้ในสาขาวิชา ($\bar{x} = 4.08$) ซึ่งชี้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมความเชี่ยวชาญเชิงวิชาได้อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณารายมิติ พบว่า บางองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ผู้เรียนและคุณค่าของหลักสูตรนานาชาติยังมีระดับความพึงพอใจเพียงปานกลาง โดยเฉพาะโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยน/โครงการต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.33$) และทรัพยากรการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.29)

ประเด็นสำคัญที่ควรอภิปรายเชิงระบบ คือ ความไม่สม่ำเสมอของประสบการณ์ผู้เรียนซึ่งสะท้อนผ่านส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ค่อนข้างสูงในหลายรายการ (เช่น ด้านทรัพยากรการเรียนรู้) ถึงแม้ค่าเฉลี่ยบางรายการอาจอยู่ระดับกลาง แต่ความแปรปรวนของความคิดเห็นอาจบ่งชี้ว่าผู้เรียนได้รับประสบการณ์แตกต่างกันตามรายวิชา กลุ่มผู้สอน หรือโอกาสการเข้าถึงทรัพยากร ส่งผลให้คุณภาพประสบการณ์ผู้เรียนยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันในระดับหลักสูตร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Thin et al. (2024) ที่ว่าองค์ประกอบด้านอาจารย์หรือหลักสูตรมักได้รับคะแนนสูง ในขณะที่บริการสนับสนุน กิจกรรมเสริม และโครงสร้างพื้นฐานยังอยู่ระดับปานกลาง สะท้อนว่าการยกระดับคุณภาพควรพัฒนาควบคู่ทั้งมิติวิชาการและมิติบริการสนับสนุน ไม่ใช่เน้นการสอนเพียงด้านเดียว ดังนั้นหลักสูตรควรกำหนด “มาตรฐานขั้นต่ำร่วม” ด้านทรัพยากร การสื่อสารข้อมูล และโอกาสนานาชาติที่เข้าถึงได้เท่าเทียม เพื่อให้ประสบการณ์ผู้เรียนสม่ำเสมอและเสริมความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้นผลเชิงคุณภาพจากคำถามปลายเปิดช่วยอธิบายเชิงสาเหตุและแนวทางปฏิบัติ โดยนิสิตเสนอให้เพิ่มความทันสมัยและความประยุกต์ใช้ได้จริงของรายวิชา ยกย่องกิจกรรมหรือโอกาสด้านการแลกเปลี่ยนนานาชาติ เพิ่มทรัพยากรและพื้นที่ส่วนกลาง และปรับปรุงระบบสนับสนุนและการสื่อสารเชิงระบบ ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอเชิงพัฒนาในบทความที่ชี้ความจำเป็นในการยกระดับทรัพยากรการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทหลักสูตรนานาชาติ และชี้ว่าการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรในระยะยาวควรดำเนินควบคู่ทั้งมิติวิชาการ และมิติประสบการณ์หรือบริการสนับสนุน เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันของหลักสูตรในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 - 4 มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$) มีจุดแข็งคือความรู้ในสาขาวิชาและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{x} = 4.08$) ขณะที่ทักษะการสื่อสารโดยเฉพาะการเขียนและการพูดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในหมวดทักษะ ($\bar{x} = 3.54 - 3.58$) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการสนับสนุนนิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) โดยเด่นที่การเตรียมพร้อมด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 3.96$) แต่ยังคงควรเร่งพัฒนาโอกาสแลกเปลี่ยน/โครงการต่างประเทศและการทำงานร่วมกับนิสิตต่างชั้นปีซึ่งอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) ด้านคุณภาพการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) โดยอาจารย์เป็นจุดแข็ง ($\bar{x} = 3.96$) อย่างไรก็ตามรายวิชาเลือกและความพร้อมเทคโนโลยี/สิ่งอำนวยความสะดวกยังอยู่ระดับปานกลางและมีความเห็นแตกต่างกันสูง สอดคล้องกับผลด้านทรัพยากรการเรียนรู้ที่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$) ดังนั้นหลักสูตรควรรักษาจุดแข็งด้านคุณภาพอาจารย์และการพัฒนาความรู้ พร้อมยกระดับทรัพยากรการเรียนรู้ เพิ่มความหลากหลายรายวิชาเลือก และขยายกิจกรรม/โอกาสนานาชาติรวมถึงกิจกรรมข้ามชั้นปี เพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรและบริการสนับสนุนให้ตอบโจทย์ผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยด้านการจัดการเรียนการสอนและความรู้ความสามารถของอาจารย์อยู่ในระดับสูง ขณะที่ประเด็นที่สะท้อนคุณค่าของการเป็นหลักสูตรนานาชาติ ได้แก่ โอกาสแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การมีส่วนร่วมทางสังคม และความพร้อมของทรัพยากรสนับสนุน อยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยจึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณค่าเชิงสากลอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนนิสิตและกิจกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด นอกจากนี้ ควรพัฒนากลไกการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มุ่งยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างนิสิตต่างชั้นปี เพื่อเสริมสร้างความผูกพันต่อหลักสูตรและสถาบัน ขณะเดียวกัน ผลการวิจัยยังสะท้อนถึงความจำเป็นในการยกระดับทรัพยากรการเรียนรู้และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับค่าเล่าเรียนและความพึงพอใจของนิสิตในหลักสูตรนานาชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในอนาคตควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างสมรรถนะของบัณฑิตกับความต้องการของตลาดแรงงานในบริบทนานาชาติ นอกจากนี้ ควรใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสม โดยเพิ่มการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่ออธิบายเหตุผลเชิงลึกของระดับความพึงพอใจในแต่ละมิติอย่างรอบด้าน รวมถึงอาจดำเนินการวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรนานาชาติของสถาบันต่าง ๆ เพื่อระบุแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาหลักสูตรระดับนานาชาติในบริบทของประเทศไทย

หมายเลขจริยธรรมการวิจัย (IRB)

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หมายเลขรับรองโครงการวิจัย SWUEC-682360) โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม

Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และแรงสนับสนุนอันทรงคุณค่าจากหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้สนับสนุนงบประมาณเงินรายได้ คณะฯ ประจำปีงบประมาณ 2568 ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินงานวิจัย นอกจากนี้ ยังขอขอบพระคุณ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ คณาจารย์ และบุคลากรฝ่ายสนับสนุนทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และช่วยเหลือด้านการประสานงานต่าง ๆ ตลอดจนขอขอบคุณ นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) ทุกชั้นปี ที่ได้สละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปสู่การสรุปผลและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาหลักสูตรต่อไปในอนาคต โดยผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของหลักสูตรอย่างยั่งยืนต่อไป

การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Generative AI) ในต้นฉบับบทความ

ผู้วิจัยมีการใช้ Professional AI Proofreading ใน Grammarly เพื่อพิสูจน์อักษรและแก้ไขส่วนบทคัดย่อ ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วน ความเหมาะสมของเนื้อหาด้วยตนเอง และเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดต่อเนื้อหาทั้งหมดของบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ รวมถึงความถูกต้องของรายการอ้างอิงที่ปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

คำชี้แจงบทบาทผู้พิมพ์ (CRediT Author Statement)

รัชชนนท์ สะโสมสูงเนิน: การคิดค้นแนวคิด; การออกแบบระเบียบวิธี; การตรวจสอบความถูกต้อง; การวิเคราะห์เชิงรูปแบบ; การดำเนินการวิจัย; การจัดการข้อมูล; การเขียนต้นฉบับบทความ; การทบทวนต้นฉบับบทความ; การกำกับดูแล; การประสานงานโครงการ; การจัดหาทุนวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กานต์ศิวักร คำวิเศษธนธรณ์. (2564). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. *วารสารสาระคาม*, 12(2), 47-67.
- คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2564). *มคอ. 2 หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรนานาชาติ) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2564)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤตล คงทน. (2560). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *Mahidol R2R e-Journal*, 4(1), 192-210.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2568). *ระบบบริหารจัดการประสิทธิภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. SWU Supreme. https://supreme.swu.ac.th/portal_staff/portal_staff.php
- มัทนา ไทปรินทร์, วัชร มาลายุทธศรี, สิทธิพงศ์ พลศักดิ์, ปณิตตา ร่วมเจริญชัย, รัชยา พิมพ์มิล, เสาวลักษณ์ หมีทอง, อรพินท์ สุกร และ อัมรินทร์ ศรสวรรณ. (2565). *ศึกษาความพึงพอใจและความต้องการของนิสิตที่มีต่อ*

หลักสูตร ศศ.บ.สารสนเทศศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Alcoba, R. C., & La-Ongsri, W. (2024). Impact of perceived internationalization of higher education on student outcomes. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 23(10), 102-122.
- Alotaibi, B. A., Muddassir, M., Abbas, A., Nayak, R. K., & Azeem, M. I. (2024). Students' satisfaction and learning experiences at higher agricultural education institutions in Saudi Arabia: An empirical inquest. *Frontiers in Education*, 9, 1-11.
- ASEAN University Network. (2022). *Guide to AUN-QA assessment at programme level (Version 4.0)*. ASEAN University Network Quality Assurance.
- Bolatimi, O. S., & Bolatimi, F. E. (2025). Student satisfaction with university facilities and services and its impact on academic performance at Koforidua Technical University Ghana. *Discover Education*, 4(492), 1-16.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Department of Education, Skills and Employment. (2022). *Student experience survey national report*. Australian Government.
- Guo, J., Zhuang, H., & Howlader, M. H. (2024). Global competence in higher education: A ten-year systematic literature review. *Frontiers in Education*, 9, 1-16.
- Karmaker, P. R., & Hasan, R. A. (2025). Graduates' English communicative skills and professional success: Perspectives from universities and industry stakeholders in Bangladesh. *Journal of English Education and Teaching*, 9(1), 110-127.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Liu, F., & Li, X. J. (2025). Examining the asymmetric effects of internationalization factors on student satisfaction. *Scientific Reports*, 15(1), 1-17.
- Parmar, J. S., Mistry, S. K., Micheal, S., Dune, T., Lim, D., Alford, S., & Arora, A. (2025). *Peer support for improving student engagement and learning outcomes*. *Education Sciences*, 15(5), 1-22.
- Thin, D. B., Tuan, L. A., & Loan, N. T. (2024). The student satisfaction on education service quality: Case study at Hong Duc University. *Journal of Economics, Finance and Management Studies*, 7(4), 1753-1761.
- Tinto, V. (1993). *Leaving college: Rethinking the causes and cures of student attrition* (2nd ed.). University of Chicago Press.
- World Economic Forum. (2020). *The future of jobs report 2020*.
<https://www.weforum.org/reports/the-future-of-jobs-report-2020>